

Tale om — Folk, der trænge lige saa meget til Hjælp som dem, Lovforslaget vedrører — ogsaa faa Hjælp, og det er jeg i Øjeblikket meget glad ved. Men jeg vil alligevel henstille til den højtærede Minister, om ikke den af mig antydede Ændring kunde tjene til, at Ministeren kom til at række en hjælpende Haand til flere Arbejdere end dem, man nu paatænker at hjælpe.

Sigvald Olsen: Den højtærede Minister siger, at man maa rette sig efter Lovens Regler, og at uden for dem kan han ikke gaa. Jeg beklager meget denne Udtalelse, thi den højtærede Minister maa saa ikke have hørt, hvad jeg sagde. Det er jo netop det, jeg har paavist, henholdsvis over for Krigsministerens og Finansministerens Skrivelser, at der under de forskellige Ministerier gaas frem efter vidt forskellige Regler. Det er under Marine ministeriet saaledes, at en Mand med 1 Aars Arbejde erholder Lønningstillæg, skønt han er antagen som løs Daglejer, medens de under Krigsministeriet sorterende Embedsmænd sige nej til en Arbejders Forlangende om Lønningstillæg, skønt han har været ansat daglig i 5 Aar. Det kan saa ikke nytte, at Ministeren siger, at man maa rette sig efter Lovens Regler, for Loven praktiseres forskelligt i de forskellige Administrationsgrene. Dette er ikke noget, jeg blot siger, men jeg har bevist det med Hensyn til det her omtalte Tilfælde. Naar der saa siges fra Ministerens Side, at den Mand nu er afskediget, og at det foreliggende Spørgsmaal for saa vidt er ude af Verden, er det desværre rigtigt, og det er ogsaa den letteste Maade, hvorpaa man kan bringe den Slags Spørgsmaal ud af Verden. Men det er min Opfattelse, at saaledes bør hverken den nuværende Regering eller nogen anden Regering stille sig. Vi, der ønske, at alt skal gaa anderledes til under det ny System end tidligere, ere ikke tjente med, om det bliver Coutume, at den enkelte Embedsmand inden for de forskellige Etater afgør efter eget Tykke, hvad der er Ret og billigt. Der maa i saadanne Tilfælde være en ensartet Fremgangsmaade, og den højtærede Finansminister maa ogsaa indrømme mig, at det ikke vilde være vanskeligt for Administrationen at tilvejebringe en saadan. En Forespørgsel om, hvorledes man vilde have, at der skulde gaas frem i Henhold til § 1, vilde have været let at klare, saa meget mere, som man i en saa stor Etat som Marine-

etaten er gaaet frem paa den af mig nævnte Maade.

Jeg er ellers enig med den højtærede Finansminister i, at Loven om et midlertidigt Lønningstillæg kun er foreløbig, men det har jo vist sig saa ofte før, at midlertidige Lønningslove kunne leve i mange Aar. Nu er det rigtigt nok, at vi have faaet en Del Lønningslove, særlig i de sidste Par Aar, siden vi første Gang behandlede det foreliggende Lovforslag. Det er heldigt for de Etater, der ere inde under fast Lønning, men det er uheldigt saavel for de betræffende som for Administrationen som Helhed, at den afstedkommer den Slags stærke Gnidninger, fordi man ikke har en ensartet Optræden over for et saadant Tilfælde; og det maatte dog kunne lade sig gøre, saa meget mere som man efter min Mening ikke kan sige, at man, ved at gaa denne Vej, gaar uden for Lovens Regler. Man maa sikkert erkende, at der ikke fra den enkelte Administrationsgrens Side er gaaet uden for de Regler, Loven giver. Det kan jeg ikke tro. Det er sket hvert Aar, medens vi have haft denne Lov, at den er bleven praktiseret saaledes fra Marineministeriets Side. Der er hverken fra Marineministeriet eller Statsadministrationens Side gjort Indvendinger derimod; derfor maa jeg gaa ud fra, at den Fremgangsmaade, man er gaaet ud fra ved Udbetaling af Lønninger til de Folk, der have været ansatte under Marine ministeriet, har været rigtigt.

Finansministeren (Hage): Det ærede Medlems Betragtninger hvile paa en Vildfarelse. Han tror, at det, om en Mand har Adgang til Lønningstillægget, afhænger af, om han har haft Arbejde i 1 eller i 5 Aar. Det er ikke Tilfældet, det afhænger af, om hans Stilling har været en saadan, at det kan siges, at han har været fast ansat eller ej. Det er det, der gør Forskellen, selv om det maaske i andre Henseender tilsyneladende kan se ud, som om der ingen Forskel er. Naar det ærede Medlem syntes at klage over, at denne Mand er bleven afskediget, er det ganske vist en Sag, der ikke henhører under mig, eftersom Manden har været antaget til Tjeneste under Krigsministeriet. Men jeg tør i øvrigt med Sikkerhed gaa ud fra, at naar han er bleven afskediget, er det ikke, fordi han har ment sig berettiget til et Lønningstillæg, som han ikke har faaet, men fordi der ikke har været Arbejde til ham. Deri ligger vel ogsaa netop et Fin-